

aa 45

Poczta Polowa Nr.53.

~~XXXXXXXX~~ 21 Lipca 1920 r.

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Oddział II Informacyjny

Ew.8 № 30645 /II

41247

D o

Adjutantury Generalnej

Naczelnego Wodza W.P.

w m i e j s c u.

Przesyła się w załączeniu do wiadomości wyciąg z raportu p.o.Attaché Wojskowego w Paryżu, Nr.156/P z dnia 1 Lipca 1920. wraz z odpisem memorjału, wręzonego przez niego Generałowi WEYGAND.

1 załącznik.

I-szy Zastępca Szefa Szt.Gen.

K U L I N S K I m.p.

Generał-pporucznik

za zgodność:

Bołdeski path

Otrzymują: Adjutantura Generalna Naczelnego Wodza W.P.

M.S.Wojsk.Biuro Prezydjalne.

M.S.Wojsk.Sztab Oddział IV.

M.S.Zagr.

N.D.Oddział IV.

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. Dz. 41247 dnia 25/7/20 r.
1 załącz. Wydział.

INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Wyciąg z raportu p.o.Attaché Wojskowego w Paryżu
Nr.156/P z dnia 1 Lipca 1920 r.

Melduję, że po powrocie z Boulogne, z aprobatą p. Generała POMIANKOWSKIEGO, podałem gen. WEYGAND załączony do niniejszego krótkie memorandum w sprawie naszej sytuacji na wschodzie i rozbrojenia Niemiec.

Uczyliem to, wychodząc z założenia, że należy stale wpajać przekonanie w tutejszych miarodajnych sferach i podkreślać, że trwałość naszego frontu antybolszewickiego i nasze położenie na wschodzie nie są li tylko sprawami wyłącznie polskimi, lecz są ściśle związane ze zrozumianym interesem zachodniej Europy a szczególnie Francji. Stawiając sprawę naszą w tej płaszczyźnie poruszyłem kwestję ustąpienia niezbędnej nam broni z materiału wojennego, który Niemcy mają wydać państwowym sprzymierzonym.

Gen. WEYGAND oświadczył mi, że kwestja ta była kilkakrotnie poruszana przez Marszałka FOCH'a i kilka dni temu znowu była podniesiona przez niego na posiedzeniu Rady Ambasadorów. Ogólne jednak zdanie Rady pozostaje niezmienne, że byłoby to naruszeniem Traktatu a zatem rzeczą niemożliwą. Natomiast Generał WEYGAND powiedział mi, że w kwestji kupna 300.000 karabinów we Francji Marszałek Foch udzieli nam całego swego poparcia. Wobec tego jednak, że tranzakcja ta wyraża się w setkach milionów franków, jest niezbędne, żeby ministrowie Skarbu, polski i francuski, porozumieli się osobiście co do sposobu uiszczenia należności w gotówce, czy też zapłaty surowcami, które Polska mogłaby dostarczyć Francji.

Ponieważ z rozkazu p. Generała POMIANKOWSKIEGO załatwiam w Sztabie Marszałka sprawy wchodzące w zakres zadań misji wojskowej, omawiałem bardziej szczegółowo kwestję powyższą z szefem odnośnego oddziału.

Oświadczone mi, że Francja takiej zbywającej ilości karabinów obecnie nie posiada, trzeba więc będzie uruchomić fabryki, jak tylko nastąpi porozumienie co do sposobu sfinansowania obstalunku.

Na moją uwagę, że broń ta jest nam potrzebna w krótkim terminie dla uzbrojenia powołanych roczników i, że nie możemy czekać na fabrykację, Szeff oddziału maj. MICHAŁ powiedział mi, że gdy umowa zostanie zawarta, część broni np. 50.000 karabinów może być wydana zaraz w poczet obstalunku z mobilizacyjnego zapasu armji.

Mając na względzie ciężki stan naszych finansów starałem się przekonać go w rozmowie, że w tej tranzakcji względy polityczne powinny górować nad względami finansowymi i że Francja powinna by traktować tę tranzakcję nie jako operację handlową, lecz jako pomoc Polsce, która broni Europę przed bolszewizmem.

Na to odpowiedziano mi, że aczkolwiek Marszałek FOCH zapewne tak rozumie tę tranzakcję, jednak rząd francuski nie może stawiać tej sprawy w ten sposób, gdyż musi się liczyć z opinią innych aliantów i parlamentem, który jest przeciwny wszelkiej otwartej czy też zamaskowanej interwencji Francji w sprawach polsko-rosyjskich. Traktowanie zaś tej dostawy czysto po handlowemu, daje rządowi francuskiemu możności użycia argumentu, że jest to tylko export wytworu krajowego, wzamian za surowce lub gotówkę.

Moment dla przeprowadzenia czegokolwiek ^{mas} bądź jest dla wogóle niebardzo korzystny, gdyż niepowodzenia nasze na froncie południowym chwilowo poderwały nasz "prestige" w oczach Francuzów, którzy obecnie nazywają wprost naszą poprzednią, zwycięską akcję na Kijów: "l'aventure polonaise".

Nawiązałem tutaj stosunki z redakcjami życzliwych nam, umiarkowanych dzienników Liberté i Echo de Paris oraz wznowiłem znajomość z redaktorem Temps p. HERBETTE. W razie potrzeby, i mając odpowiedni materiał, można byłoby użyć tych dzienników dla pewnej akcji na tutejszą opinię publiczną.

Attaché Wojskowy
z rozkazu Zastępcy
/-/ BOWBOR rtm.

za zgodność odpisu:

Dykt. Rap.

LEGATION DE POLOGNE

à Paris

Attaché Militaire

4, rue de Chanaleilles /7 /

No. 151/P.

Paris, le 25 Juin 1920 .

C o p i e.

MEMOIRE CONCERNANT LE DESARMEMENT DE
L'ALLEMAGNE.

La question de l'exécution intégrale du Traité de Versailles en ce qui concerne le désarmement de l'Allemagne et la réduction de son armée à l'effectif 100.000 d'hommes est en première ligne une question vitale, non seulement pour la France mais aussi pour la Pologne.

En réalité, alors que les Alliés disposent sur la frontière occidentale de l'Allemagne d'une forte armée suffisante pour assurer l'exécution du Traité, devant la frontière orientale allemande se trouve seulement l'armée polonaise alliée, ^{dont} ~~xxxx~~ presque ~~xxxx~~ la totalité des troupes est engagée dans les luttes contre ~~xxxxxxx~~ les armées bolcheviques. Il est évident, que l'Allemagne tendra par tous les moyens à éviter la réduction de son armée à l'effectif de 100.000.

A l'appui de ceci, à côté des manœuvres politiques connues on peut citer les faits suivants:

En prévision du consentement des Alliés à la formation de l'armée de 200.000 hommes, le gouvernement allemand a procédé, d'après nos informations précises, à la formation des brigades de Uebergangsheer et les excédentaires de Reichswehr /43 rev.br./ forment des maintenant des groupes indépendantes dans chaque brigade de la nouvelle armée de 200.000 h.p. Ex. la brigade v. Hippel en Pomeranie/.

En plus, l'armée allemande compte actuellement:

1/ Les Reichswehrbrigades qui restent encore des premières 43 Reichswehrbrigades.

2/Les unites volontaires des Freikorps,

3/Les unites de l'ancienne armee, representees par les Abwicklungsstellen, actuellement soi - disant demilitarisees et, ayant soi-disant un character civil.

En verite ces dernieres formations conservent leur caractere militaire et gardent une organisation militaire camouflee, qui leur permettra a l'heure voulu de mettre sur pied tous les etats majors et les cadres du temps de guerre.

Comme preuve a l'appui on peut citer, qu'une proposition de 24/IV 1920. venant du Verbindungsstelle Dresden, approuvee par le Heeresfriko le 28/IV 1920. ordonne de remplacer les grades militaires du personnel des Ab.w.Stellen par des grades civils, correspondants afin d'endorair la confiance des comites de controle de l'Entendat

Le nombre du personnel qui compose l'Abwicklungswesen s'eleve a 70.000 - 90.000 hommes.

Il est tout aussi evident, que l'Allemagne s'opposera par tous les moyens disponible a la reduction de son territoire. Ceci vise en premiere ligne les territoires plebiscitaires.

Les troupes allemandes, sur la frontiere orientale de l'Allemagne et en HAUTE SILESIE peuvent etre evaluees a plus de 75.000 hommes, plus une puissante artillerie.

Les troupes allemandes en Prusse Orientale, en Mazurie et en Waraji a 30.000 hommes de troupes regulieres. pres de 200 pieces d'artillerie et environ 30.000 volontaires armes.

En plus une puissante artillerie de pres 1.000 pieces de divers calibres se trouve camouflee dans les environs de Königsberg.

A cote de ces forces allemandes, qui menacent les frontieres polonaises et forment leur prolongement contre la Russie, se trouve l'armee lithuanienne de 30.000 hommes environ, outille et equipee par l'Allemagne.

Cette armee immobilisee devant elle une partie de nos groupes et, etant donne l'influence endeniable de l'Allemagne sur la politique lithuanienne, ces troupes prendraient certainement part a l'action des troupes allemandes, en cas d'aggression contre la Pologne.

La derniere pretention, que l'Allemagne vient d'emettre, de laisser

passer par le "couloir polonais" 100.000 hommes pour se rendre dans les territoires plebiscitaires, afin de leur permettre de prendre part au plebiscite, ne peut que confirmer notre méfiance à l'endroit des intentions allemandes.

Il est impossible d'admettre, qu'il y ait en Allemagne un nombre aussi considérable d'ayants droit à la participation au plebiscite, alors que toute la population de ces territoires s'élève à 700.000 hommes.

Sans aucun doute, c'est en majeure partie en transport de soldats, destinés à renforcer encore les troupes locales.

Cette manœuvre trahit seulement les intentions secrètes de la politique allemande.

Le gouvernement allemand, possédant les livrets militaires de ses anciens soldats, disparus ou décedés et provenant des territoires plebiscitaires, peut aisément les délivrer à des figurants de diverses origines et il serait très difficile de découvrir ce subterfuge, en établissant l'identité réelle des porteurs de ces documents.

Il y a un danger réel sur lequel on ne saurait attirer trop l'attention des Alliés.

La dernière offensive bolcheviste dans la direction de Vilna semble découvrir également les intentions du gouvernement bolcheviste de se frayer par la Lithuanie une communication directe avec l'Allemagne.

Il est superflu d'insister sur les conséquences, que pourrait avoir non seulement pour la Pologne, mais même pour l'Europe entière la réalisation de ce projet.

La contre offensive polonaise commence dans les premiers jours de ~~juin~~ juin grâce à la bravoure de nos troupes, a réussi à rejeter les troupes au delà de la AVTA et de la BEREZINA alors qu'elles se trouvaient déjà à 50 kms. de la frontière lithuanienne.

Retenant la rée des troupes bolchevistes vers l-occident, la Pologne, tout en défendant ses frontières contre l'invasion rouge et le danger qui pourrait résulter pour l'Europe et pour la France en premier lieu d'une communication de la Russie soviétiste avec l'Allemagne, défend la cause commune de tous les alliés.

En invoquant ce fait incontestable, on ne saurait trop attirer

l'attention des Gouvernements Alliees sur le difficultes toujours croissantes, auxquelles le Gouvernement polonais se bute constamment dans la question de transport, des munitions et de l'armement, acquis en France ou en Angleterre. Vu ces difficultes, qu'il est impossible d'enrayer, car a cote de la mauvaise volonte et de l'hostilite des uns on sent l'effet de la propagande ennemie des autres, il semble, qu'il est necessaire et plus que jamais urgent de chercher une autre solution.

L'autorisation, accordee a la Pologne d'acquiescer une partie du materiel de guerre, que les allemands doivent livrer aux Alliees, en vertu du Traite de Versailles, solutionnerait entierement la question. La Pologne recevrait immediatement tout l'armement dont elle a tellement besoin et la question du transport ne se poserait meme pas.

La situation sur le front bolcheviste et l'effort toujours grandissant des armees rouges de faire a tout prix une troupe dans le front polonais dans la direction de MINSK et de VILNA indique clairement le but principal de l'offensive bolcheviste.

C'est la jonction avec la Lithuanie et par la avec l'Allemagne que le commandement bolcheviste vise.

En constatant que cet effort a ete jusqu'a present sans effet, il faut remarquer qu'a cote de la valeur intrinseque du soldat il y a encore une autre consideration qu'il faut envisager c'est le rapport numerique des combattants.

La Russie sovietiste peut, malgre sa desorganisation interieure arriver sagement en ayant recours a des recrutements supplementaires et a l'enrolement des mercenaires, a atteindre une superiorite numerique ecrasante.

A cette superiorite numerique la Pologne devrait opposer une superiorite d'armement.

Seule une aviation puissante rendrait impossible la renouvellement d'un manœuvre d'un grand groupe de cavalerie, tout particulierement a craindre etant donne l'etendu du front, le caractere special de cette guerre, ainsi les ressources de la Russie en chevaux, il en est de meme pour les autres armees.

En resume seule la cession a la Pologne d'une partie du materiel

de guerre allemand peut lui permettre de continuer a remplir avec succes le role de rempart de l'Occident.

signé: Le Capitaine de DOBBO
Attache Militaire Adjoint

pour copie conforme:

Byjatrap